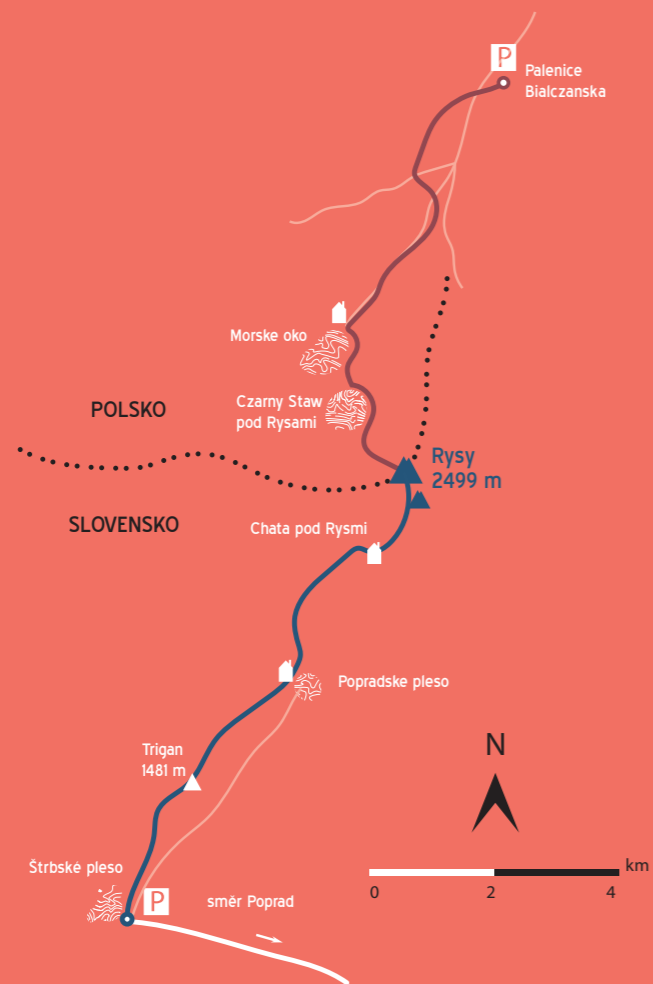

Rysy

🚩 2499 m. n. m.	🍷 Salus Tatranský pšeničný speciál 13 ★★★★★★
➔ Popradské pleso – Chata Pod Rysmi – Rysy	🚫 zákaz vstupu do NP mezi 1. 11. a 15. 6.
⚠️ 9,3 km	💰 ★★★★★★
📅 mezi 15. červnem a 1. listopadem	🎒 ★★★★★★
🏔️ 1240 m	🏔️ ★★★★★★
🕒 4,5–6 hodin výstup, 2–3,5 hodiny sestup	💧 Chata pod Rysmi

Sníh v červenci

Risy patří k mým nejoblíbenějším horám z celé expedice. Výstup na vrchol nevyžaduje žádné lezení a není ani nijak extrémně dlouhý. Zato výhledy z vrcholu na celé Tatry jsou při dobrém počasí fantastické. Navíc se turisté mohou ubytovat jen pár set metrů pod vrcholem v jedné z nejuťulnějších horských chat, které jsem v evropských horách navštívil.

Po výstupu na Sněžku jsem přijel domů do Olomouce, abych doplnil vybavení. Odted' mě čekají dlouhé túry a první horolezecké zážitky. Přibalil jsem do batohu teplé oblečení a také sedák a helmu. Ty se mi budou hodit hned v Tatrách. Kromě vybavení jsem si s sebou vzal také svého tátu, experta na Tatry, který byl snad už na všech tamějších horských chatách a turisticky dosažitelných vrcholech. Jeho velkým snem bylo vylézt na Gerlachovský štít. Snad se mu to společně se mnou poštěstí.

Po přesunu k našim slovenským sousedům mě v Tatrách čekaly první opravdové problémy na expedici. Měli jsme v plánu vylézt nejdříve právě na nejvyšší slovenskou horu Gerlach, ale počasí bylo tak špatné, že jsme se v polovině výstupu museli obrátit. Předpověď byla zlá i na následující dva dny, a tak jsme se rozhodli zdolat při čekání na lepší počasí jednodušší horu Risy.

Na nejvyšší horu Polska se dá vylézt jak z polské, tak ze slovenské strany Tater. Z logistických důvodů jsme se rozhodli o zdolání Rys pokusit ze slovenské strany. Cesta na vrchol

začíná na zastávce zubačky Popradské pleso, což považuji za velkou výhodu Tater. Aby se člověk dostal do hor, vůbec nepotřebuje auto a do výchozích bodů se pohodlně dopraví vlakem.

V horském hotelu u Popradského plesa jsme se občerstvili kotlíkovým gulášem a vydali jsme se vzhůru na Risy. Doporučuji si s sebou vzít větší batoh s místem navíc, protože Chata pod Rysmi funguje jen díky

nosičům a dobrovolníkům. Na konci asfaltové cesty leží zásoby potravin, nápojů a dalšího nezbytného vybavení, které musí buď nosiči, nebo turisté vynést nahoru. Každý za vnesení pěti kilogramů nákladu dostane čaj zdarma. Tento způsob zásobování je parádní, protože tak přírodu nezatěžují a neničí žádné lanovky nebo vrtulníky a člověk si po celou cestu může vychutnat ryzí krásu slovenských Tater. Vzhledem ke zkušenostem ze Sněžky, kde jsem svým tempem zdržoval Ivu, jsem bohužel Chatě pod Rysmi nepomohl. Spokojil jsem se pouze se svým zavazadlem. Jsem ale hrdý na tátu, který do batohu nabral pět dvoulitrových kofol.

Tatry jsou posledním místem v Evropě, kde stále ještě pracují nosiči. V Alpách a jiných pohořích už jejich služby dávno nahradily lanovky a vrtulníky. Nosičská práce je velmi náročná. Vynáška trénovaných nosičů je většinou těžší, než jsou oni sami. Rekord vynášky na Chatu pod Rysmi drží pan Beránek. Dokázal tam vynést náklad 122 kg. Na Zamkovského chatu, kam vede méně náročný terén, vynesl Ladislav Kulanga dokonce 207,5 kg.

Tatry jsou proslulé letními bouřkami a rychlými změnami počasí, a tak jsme nechtěli nic podcenit. Raději jsme rezervovali ubytování na Chatě pod Rysmi (kde je mimochodem důležité objednat nocleh předem), abychom tam mohli přespat a na vrchol dojít v den výstupu nebo následující den. A už při výstupu jsme byli za svoje rozhodnutí vděční, protože

Toalety s výhledem u chaty pod Rysmi

Nosič

namísto bouřky přišla nečekaná sněhová vánice a na vrcholu napadlo okolo 10 centimetrů sněhu. Jaké překvapení 1. července!

Na Chatu pod Rysmi jsme se dostali promočení a unavení, ale náladu nám spravily výborné halušky a panák tatranského čaje. Co nás překvapilo ještě víc, byly ceny. Jídlo tam účtovali levněji než dole na Popradském plese. Zbytek večera jsme za svitu svíček strávili konverzací a poslechem hry na piano ostatních hostů.

Sami nosiči říkají, že na tuto práci se hodí jeden ze tří set. Jste jedním z nich? Práci si můžete sami vyzkoušet při každoroční vzpomínkové akci Nosičská stovka na paměť Juraja Petranského.

Na vrchol jsem se tedy vydal až druhý den. Ranní mlhy se cestou rozestoupily a otevřela se krásná panoramata. Jen si dejte pozor, na který z vrcholů Rysů se vydáte. Vyšší „ucho“ Rysů je totiž na slovenské straně, a chcete-li zdolat nejvyšší bod Polska, musíte se tak vydat na o čtyři metry nižšího bratříčka.

Mé tipy pro návštěvu hory

- Přespěte na Chatě pod Rysmi a vydejte se na vrchol na východ nebo západ slunce. Budete tam téměř jistě sami a budete mít nádherné výhledy.
- Podívejte se na perfektní dokument Sloboda pod Nákladom, kde je představen život nosičů.
- Pomozte nosičům a vynesete na vrchol část nákladu.
- Chcete-li zdolat nejvyšší bod Polska, dejte si pozor, které „ucho“ Rysů zdolat.